

Kurs administrowania systemem Linux

Zajęcia nr 8 $\frac{1}{2}$: Szyfrowanie dysków

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

4 maja 2022

Zagrożenia poufności danych zapisanych na nośnikach trwałych

Dostęp fizyczny

- Trwałe przejęcie przez osoby niepowołane:
 - kradzież lub zagubienie sprzętu przenośnego,
 - kradzież z włamaniem sprzętu stacjonarnego.
- Tymczasowy, nieujawniony, często wielokrotny, dostęp osób niepowołanych do sprzętu pozostawionego bez opieki:
 - komputer pozostawiany w biurze w pracy,
 - laptop pozostawiony w pokoju hotelowym,
 - macierz dyskowa w serwerowni.
 - Tzw. *evil maid attack* — możliwość wielokrotnego odczytu i modyfikacji danych.
- Trwałe lub tymczasowe przejęcie przez osoby powołane:
 - kasacja starych nośników i przekazanie do utylizacji,
 - sprzedaż sprzętu używanego,
 - naprawa bądź wymiana sprzętu uszkodzonego.

Dostęp zdalny

- Włamanie poprzez sieć (Internet, Ethernet, WiFi, Bluetooth, itp.) do działającego systemu korzystającego z nośników.

Sposoby ochrony poufności danych zapisanych na nośnikach trwałych

Dostęp fizyczny

- Ochrona fizyczna
 - Zamki, kraty, pracownicy ochrony (głównie serwerownie).
 - Sejfy (nośniki backupowe: taśmy, dyski przenośne itp.).
- Usuwanie danych z wycofanych nośników
 - Zamazywanie nośników (uwaga na ograniczenia, zob. Gutman):
 - firmware'owe: np. SECURE ERASE (ATA) lub FORMAT UNIT (SCSI),
 - programowe: np. dd (aka Disk Destroyer) — nie dla nośników COW.
 - *Shreddery* i *degaussery* — niszczenie wycofanych nośników (wada: zniszczenie samego nośnika).
- Kryptografia
 - Bardzo dobra ochrona w razie kradzieży (ale nie chroni wartości samych nośników).
 - Bardzo łatwy sposób „usunięcia” danych z nośnika — *cryptoshredding*.

Dostęp zdalny

- Kontrola dostępu, firewallle, *intrusion prevention* itp.
- Zasada minimalnych uprawnień, ograniczanie *attack surface*.

Model zagrożeń (*threat model*)

Audyt bezpieczeństwa

- Audyt danych
 - Jakie dane przechowujemy?
 - Kto nie powinien a może uzyskać do nich dostęp?
 - Jakie straty (w tym koszty) wywoła ich a) ujawnienie, b) utrata?
- Audyt zagrożeń
 - W jaki sposób osoby niepowołane mogą uzyskać dostęp do chronionych danych?
 - W jaki sposób dane są narażone na uszkodzenie/utrata?
 - Jakie jest ryzyko powyższych zdarzeń.
- Audyt metod ochrony
 - Jakie są dostępne metody ochrony?
 - Jak kosztowne (czas, pieniądze) są te metody?

Problemy

- Ocena wrażliwości danych jest często trudna
 - Czy `/var/` zawiera jakieś wrażliwe dane?
 - Czy ja kilka lat temu nie zapisałem przypadkiem gdzieś na tym dysku pliku z aktualnym hasłem do banku?

Wybór i wdrożenie odpowiednich mechanizmów ochrony danych jest możliwe dopiero *po* wykonaniu audytu bezpieczeństwa i opracowaniu modelu zagrożeń.

Przykłady

- Kupiłem nowy bardzo drogi laptop:
 - chcę na nim przechowywać wrażliwe dane,
 - jest na gwarancji, więc nie można go otworzyć w celu np. wyjęcia dysku,
 - zamierzam nosić go ze sobą w miejscach publicznych.

Co się stanie, jeśli:

- płyta główna ulegnie awarii i trzeba go będzie oddać do naprawy,
 - zostanie skradziony?
 - A jeśli dodatkowo zamierzam go zostawiać bez dozoru np. w pokoju hotelowym?
- Mam w domu komputer stacjonarny:
 - nie jest na gwarancji, mogę swobodnie wymieniać jego komponenty,
 - ryzyko kradzieży z włamaniem do mieszkania oceniam jako znikomo małe,
 - służy głównie do przeglądania Internetu, nie trzymam na nim wrażliwych danych.

Jakie mechanizmy ochrony danych w spoczynku oferuje kryptografia?

Szyfrowanie plików

- Niektóre formaty plików oferują natywne szyfrowanie:
 - PDF: AES-128 (w trybie OFB?)
 - Archiwa: ZIP, RAR, 7z (uwaga — niektóre są podatne!)
 - Uwaga na tzw. *export-grade cryptography* (np. PDF: 40-bit)!
- Szyfrowanie dowolnych plików:
 - openssl
 - GnuPG

Szyfrowanie drzewa katalogów

- ext4
- ZFS — szyfrowanie datasetów

Szyfrowanie urządzeń blokowych (partycji)

- Linux Device Mapper crypt module (dm-crypt), także w Dragonfly BSD
- Veracrypt
- BSD mają własne rozwiązania, np. GBDE i GELI we FreeBSD (ale też Veracrypt)
- Microsoft: Bitlocker

Szyfrowanie plików: GnuPG

```
gpg --symmetric --verbose --verbose  
--cipher-algo AES256  
--s2k-digest-algo SHA512 --s2k-count 65011712  
--output zaszyfrowany.gpg jawny.txt
```

`--symmetric` zaszyfruj plik szyfrem symetrycznym

`--verbose --verbose` wypisuj dużo komunikatów diagnostycznych

`--cipher-algo AES256` użyj szyfru AES256

`--s2k-digest-algo SHA512` w PBKDF2 używaj algorytmu SHA512

`--s2k-count 65011712` wykonaj 65011712 iteracji funkcji mieszającej
(maksymalna wartość; domyślnie 65536)

`--output zaszyfrowany.gpg` nazwa pliku zaszyfrowanego

Szyfrowanie szczególnych rodzajów plików

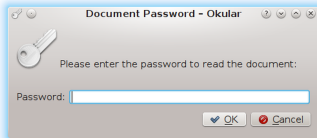
PDF

```
$ pdftk jawny.pdf output tajny.pdf user_pw PROMPT
```

Please enter the user password to use on the output PDF.

It can be empty, or have a maximum of 32 characters:

```
student.8
```


TXT

- Można użyć dowolnego dobrego programu szyfrującego, np. gpg.
- Wtyczki do vim-a i emacs-a pozwalają otwierać takie pliki wprost w edytorze, który nie zapisuje wówczas tekstu jawnego na dysku.

Korzystanie z szyfrowania plików

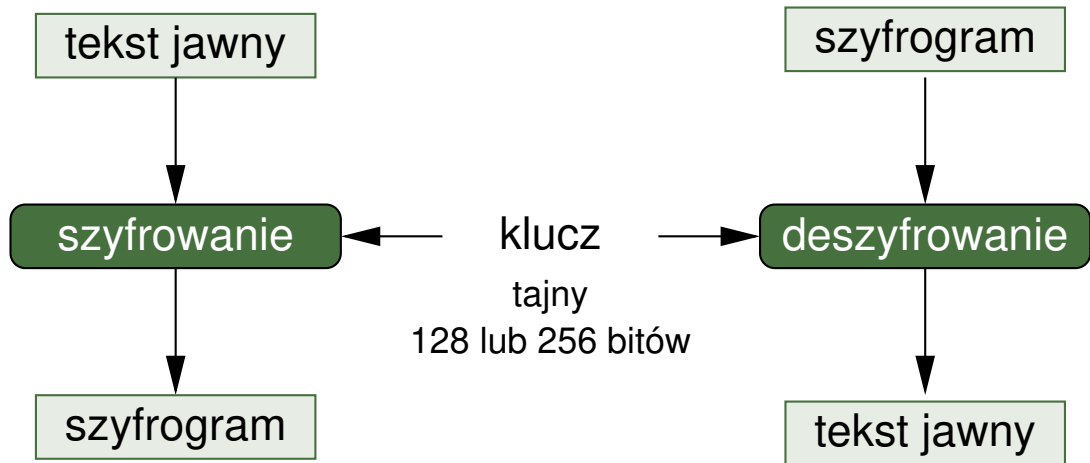
- Tworzymy plik zaszyfrowany. Plik jawny.txt pozostaje na dysku!
- Nie używajcie `rm` żeby go usunąć!
- Lepiej: `shred -vzun0 jawny.txt` (ale nie na dysku SSD!)
- Plik zaszyfrowany można przechowywać na dysku, pendrive itp. Jeśli wpadnie w niepowołane ręce, jego zawartość będzie niedostępna.
- Wady
 - Każdy plik trzeba szyfrować osobno.
 - Wiele programów przetwarzających pliki tworzy kopie zapasowe. Trzeba pamiętać, żeby je też szyfrować lub usuwać.

Dlatego lepiej szyfrować całe systemy plików lub całe dyski.

- Plik zaszyfrowany .gpg można przesłać jako załącznik w poczcie. Hasło należy dostarczyć adresatowi niezależnym kanałem (osobiście, w rozmowie telefonicznej, za pomocą SMS itp.)
Uwaga: najslabszym ogniwem jest hasło — musi być silne. To jest kłopot...
(Dlatego do transmisji danych mamy lepsze metody).

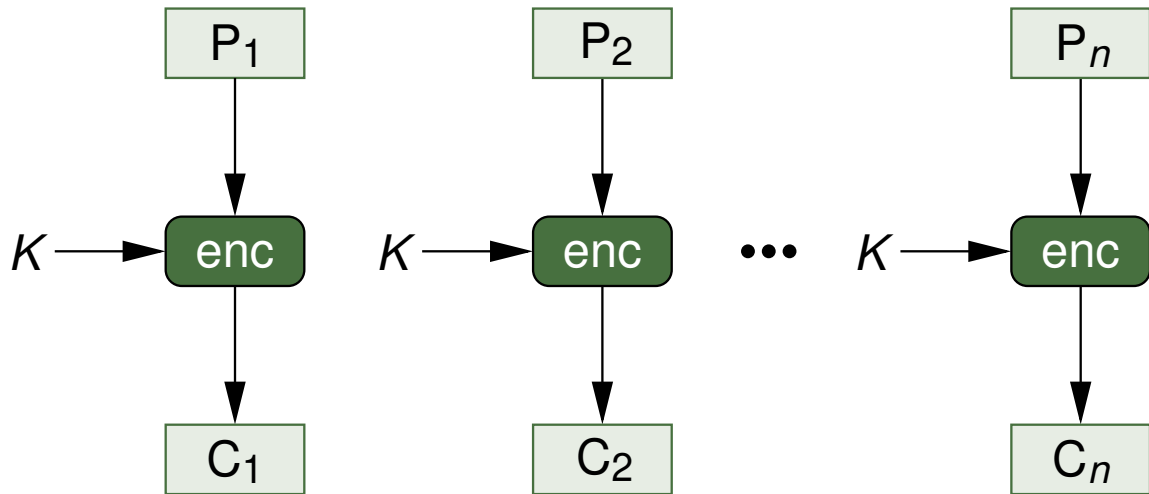
Szyfry blokowe

blok 128 bitów = 16 bajtów

blok tej samej długości

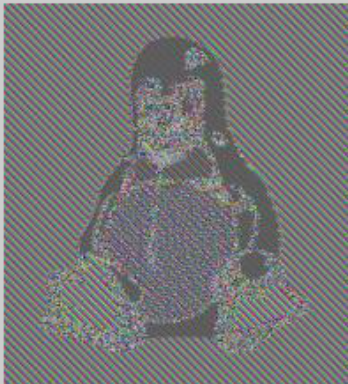
Jak zaszyfrować więcej danych?

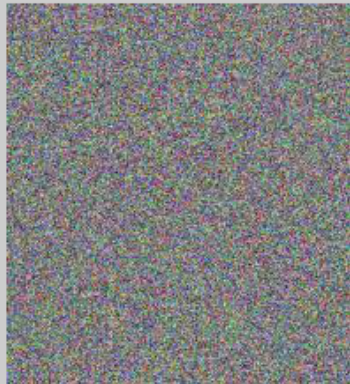
Tryb łączenia bloków

Plaintext

ECB

CBC

© Wikimedia Commons

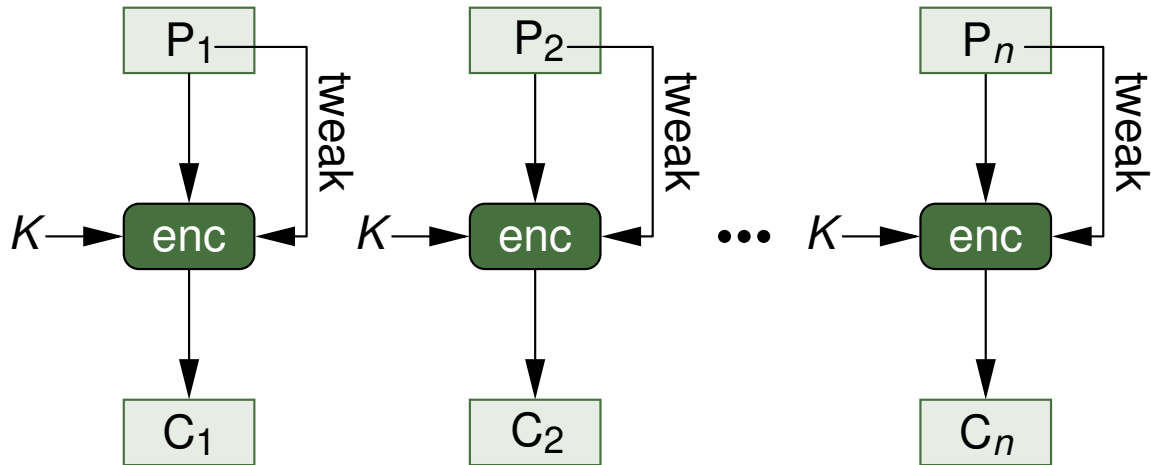
Tryb ECB (Electronic Code Book)

- Jeśli dwa bloki tekstu jawnego mają tę samą zawartość, to ich szyfrogramy też są równe.
- Nie wolno (!) używać, jeśli istnieje ryzyko, że dwa bloki tekstu jawnego mają tę samą zawartość!

Szyfry modyfikowalne (*tweakable ciphers*)

- Inicjalizacja algorytmu szyfrowania/deszyfrowania dla danego klucza jest kosztowna: wiele bloków trzeba szyfrować tym samym kluczem.
- Szyfr modyfikowalny ma dodatkowy argument, który dla każdego bloku może być inny.

Szyfr modyfikowalny w trybie ECB

AES (Advanced Encryption Standard, Rijndael, 1998)

- Jedyńy obecnie dopuszczony przez NIST do szyfrowania dysków.
- Blok: 128 bitów (16 bajtów).
- Klucz: 128, 192 (rzadko), 256 bitów.

Szyfr modyfikowalny na bazie AES: tryb AES-XTS

- XEX (xor-encrypt-xor, Rogaway 2004): $C = T \oplus E_K(T \oplus P)$
- XTS (XEX-based tweaked-codebook with ciphertext stealing, NIST 2010):

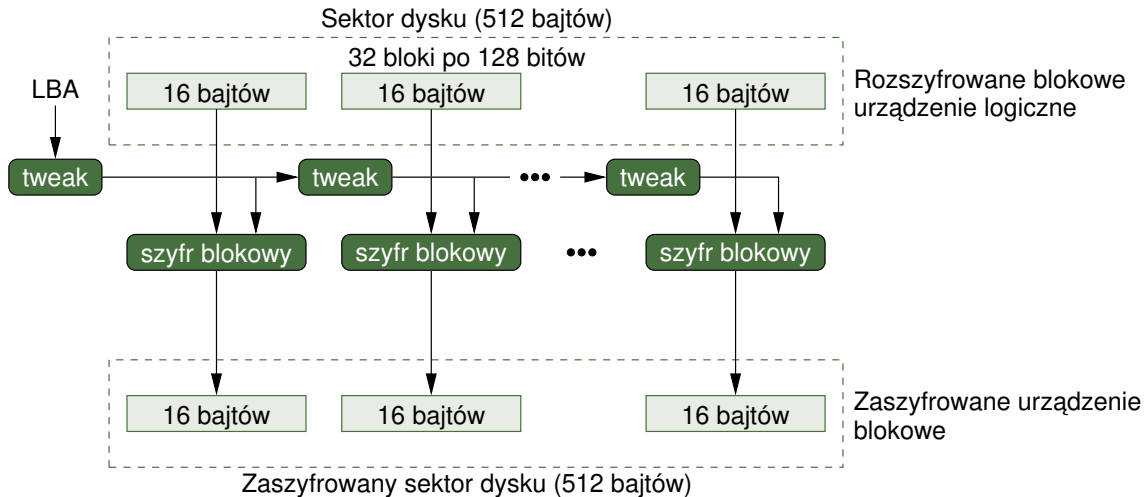
$$M_i = E_{K'}(IV) \cdot \alpha^i$$

$$C_i = M_i \oplus E_K(M_i \oplus P_i)$$

- Obliczenie M_i jest wykonane w ustalonym przez standard ciele Galois. Parametr α jest ustalony przez standard.
- Zwykle IV to 64-bitowy numer sektora, zaś i to numer bloku w sektorze (0–31 dla sektorów 512 B).

- Szyfruje się całe urządzenie blokowe (np. partycję).
- Zwykle szyfruje się sektory 512 B (ale można też większe, np. 4 KiB).
- Każdy sektor jest szyfrowany oddzielnie za pomocą AES-XTS.
- Klucze K i K' (długości 128 lub 256 bitów każdy) są wspólne dla wszystkich sektorów.
- IV to zwykle 64-bitowy numer sektora (LBA).

Szyfrowanie sektora

Zasada Kerckhoffsza (1883)

- Bezpieczeństwo systemu kryptograficznego powinno w całości zależeć od tajności klucza.
- Zasada działania, algorytmy i szczegóły implementacji systemu nie muszą być tajne.
- Ich ujawnienie nie może w żaden sposób pomóc w złamaniu szyfru.
- Przeciwnie: projekt systemu powinien być dostępny publicznie (możliwość audytu i wskazania luk).
- Lokalizacja sekretu: jest nim tylko klucz (np. 512 bitów).

Konfuzja i dyfuzja (Claude Shannon 1945)

- Konfuzja: każdy bit szyfrogramu powinien zależeć od wielu bitów klucza.
- Dyfuzja: zmiana pojedynczego bitu tekstu jawnego powinna spowodować zmianę około połowy bitów szyfrogramu.
- AES-XTS świetnie spełnia te warunki (w ramach pojedynczego bloku).

Szyfrowanie dysków w trybie AES-XTS

Zalety i wady AES-XTS

- Zmiana/uszkodzenie pojedynczego bitu powoduje „losową” zmianę całego 16-bajtowego bloku.
- Zmiany są zlokalizowane w ramach jednego bloku (możliwość monitorowania zmian na dysku z granulacją 16-bajtową).

Szyfry z szerokim blokiem (obecnie w fazie eksperymentów)

- Szyfry o bloku długości równej sektorowi.
- Nie wymagają łączenia bloków podczas szyfrowania sektora.
- Zmiana jednego bitu tekstu jawnego powoduje zmianę około połowy bitów całego zaszyfrowanego sektora.

Odzyskiwanie danych w razie uszkodzenia dysku

- Zwykle sektor daje się odczytać w całości lub wcale, więc szyfrowanie jest „przezroczyste”.
- *Bit-rotting* — zjawisko rzadkie.

Usługa jądra: dm-crypt

- Tworzy urządzenie blokowe `/dev/dm-n`.
- Link symboliczny: `/dev/mapper/nazwa`.
- Klucz szyfrujący może być przechowywany:
 - w sterowniku urządzenia w jądrze,
 - w breloku kluczy jądra (bezpieczniej).
- Niskopoziomowe narzędzie do konfigurowania: `dmsetup`.

Narzędzie konfiguracyjne w przestrzeni użytkownika: `cryptsetup`

- Konfiguruje urządzenie `dm-crypta`.
- Tryby pracy:
 - plain (klucz sesyjny podany jawnie jako argument),
 - LUKS (Linux Unified Key Setup), ver. 1 i 2,
 - kompatybilności z `loop-aes`,
 - kompatybilności z Veracrypt.

Szyfrowanie partycji: cryptsetup

Setup

- Wybierz nazwę *cryptname* dla urządzenia zaszyfrowanego.
- Dla wygody ta sama nazwa w trzech znaczeniach:
 - etykieta partycji,
 - nazwa urządzenia odszyfrowanego,
 - nazwa punktu montażowego.
- Nadaj nazwę *cryptname* partycji, którą chcesz zaszyfrować:
`parted name /dev/zlokalizuj-właściwą-partycję cryptname`
- `cryptsetup luksFormat LABEL=cryptname`
- `cryptsetup open LABEL=cryptname cryptname`
- `mkfs.ext4 /dev/mapper/cryptname`
- `cryptsetup close cryptname`
- `mkdir -m0 /media/cryptname`
- Do `/etc/fstab` dodaj wiersz:
`/dev/mapper/cryptname /media/cryptname ext4 defaults 0 0`

Montowanie

```
cryptsetup open LABEL=cryptname cryptname  
mount /media/cryptname
```

Odmontowanie

```
umount /media/cryptname  
cryptsetup close cryptname
```

Warto oskryptować!

Idea:

```
CRYPTNAME=$1
if ! cryptsetup open LABEL=$CRYPTNAME $CRYPTNAME
then
    echo "Nie można odszyfrować urządzenia $CRYPTNAME"
    exit 1
fi
if ! fsck /dev/mapper/$CRYPTNAME || ! mount /media/$CRYPTNAME
then
    echo "Nie można zamontować urządzenia $CRYPTNAME"
    cryptsetup close $CRYPTNAME
    exit 2
fi
```

Dobra rada: jednoznaczne nazwy urządzeń

- Problem: nazwy urządzeń nadawane przez jądro (np. `/dev/sdb`) mogą się zmieniać.
- Każda partycja GPT ma swój unikatowy UUID i może mieć nadany LABEL.
- Co, jeśli chcemy zaszyfrować cały dysk, bez podziału na partycje?
 - Nagłówek LUKS ma swój unikatowy UUID.
- Co, jeśli chcemy zaszyfrować cały dysk, bez podziału na partycje i z *detached header*?
 - Linki symboliczne w katalogu `/dev/disk/by-id/`, zwykle:
`/dev/disk/by-id/ata-Model_Number-Serial_Number`
`/dev/disk/by-id/wwn-Logical_Unit_WWN_Device_Identifier`
gdzie *Model_Number*, *Serial_Number*, *Logical_Unit_WWN_Device_Identifier* są odczytane z dysku (zob. `hdparm -I dysk`).
 - WWN: World Wide Number — uogólnienie MAC adresu na dyski Fibre Channel, ATA i SAS; ma 8 lub 16 bajtów.
- W razie problemów pomagają: `blkid(8)` i `findfs(8)`. Przydatny podczas konfiguracji: `lsblk(8)`.

Jak to działa?

- `cryptsetup open --header=plik-z-nagłówkiem-LUKS dysk nazwa`
- Uwaga: system nie ma jak sprawdzić, że *dysk* jest zaszyfrowany zgodnie z nagłówkiem!

Typowe zastosowanie

- Dysk przenośny.
- W razie zgubienia/kradzieży oferuje pełną odporność szyfru blokowego. Bezpieczeństwo nie jest skorumpowane słabym hasłem.
- Nagłówek przechowywany na każdym komputerze, na którym chcemy go montować.
- To nie jest ograniczenie: dyski zaszyfrowane można montować tylko na zaufanych urządzeniach, nad którymi mamy kontrolę.
- Alternatywa: tryb *plain* z kluczem przechowywanym na każdym komputerze.
- Koniecznie oskryptować — łatwo o pomyłkę!

Nagłówek LUKS

- Klucz szyfrujący jest przechowywany w zaszyfrowanej postaci w nagłówku.
- Nagłówek ma domyślnie 2 MiB (LUKS1) i 16 MiB (LUKS2).
- Można skonfigurować domyślnie do 8 haseł odblokowujących klucz.
- PBKDF2 i Argon2 (tylko LUKS2).
- *Key-stretching* wzmacnia hasła.
- *Anti-forensic stripes* (domyślnie 4000).
- Nagłówek jest umieszczony domyślnie na początku urządzenia blokowego.
- Nagłówek może być umieszczony poza urządzeniem blokowym (*detached header*).

Nagłówek na urządzeniu COW

- Główna cecha nagłówka: pozwala na wycofanie hasła bez potrzeby przeszyfrowania całego urządzenia blokowego.
- Usunięcia hasła z nagłówka: nadpisanie zgodnie z Gutmanem (1995).
- Nie ma sensu na urządzeniach COW (np. SSD), choć AFS nieco pomaga.
- Wniosek: na dyskach innych niż CMR lepiej umieszczać nagłówek poza dyskiem!

Zaszyfrowany *payload* dysku

- Zawartość dysku zaszyfrowana za pomocą AES-XTS (klucz 256+256 bitów).
- Klucz wygenerowany losowo (uwaga na jakość generatora losowego!).
- Takie szyfrowanie oferuje najwyższej klasy bezpieczeństwo (także *post-quantum* itd.).

Klucz szyfrujący zabezpieczony w nagłówku LUKS

- Podatność zależy od jakości hasła.
- Hasła są zwykle słabe.
- Warto je wzmacniać za pomocą *key stretching* i ograniczać możliwości ataku za pomocą Argon2.
- Jeśli mamy na urządzeniu nagłówki, w miarę możliwości należy używać losowo wygenerowanego bardzo długiego hasła.

Jak trudne powinny być hasła?

Entropia źródła haseł

- Dane jest źródło generujące hasła.
- Zawartość informacyjna hasła h wygenerowanego przez źródło: $I(h) = -\log_2(\text{Pr}(h))$.
- Entropia źródła haseł — wartość oczekiwana zawartości informacyjnej generowanych haseł: $H = E(I(h))$.
- Jeśli hasła są wybierane losowo, niezależnie, z jednakowym prawdopodobieństwem ze zbioru X , to $H = \log_2 |X|$.
- Jeśli hasłem jest ciąg n losowych bitów, to entropia tego źródła haseł wynosi n .
- Aby dokonać ataku *brute force* na hasło wygenerowane przez źródło o entropii n , trzeba wykonać przeciętnie 2^{n-1} prób.

Przykłady

- Słownictwo czynne przeciętnego Polaka: kilkanaście tysięcy słów.
- Słowa wybierane „losowo” z takiego słownika mają około 14 bitów entropii.
- Trójki takich słów: 42 bity.
- Ciągi drukowalnych znaków ASCII (94 różne znaki): 6.55 bita/znak.

Kiedy hasła powinny być „trudne”?

Atak on-line

- Atakujący próbuje logować się do systemu, który może ograniczać tempo i liczbę wprowadzanych haseł.
- Przestrzeń haseł może być mała (np. 4-cyfrowe PIN-y do karty płatniczej).

Atak off-line

- Atakujący ma dostęp do zaszyfrowanych danych i może uruchomić własną weryfikację haseł.
- Tempo sprawdzanych haseł może być wielokrotnie większe niż u legalnego użytkownika.

Wniosek

- Jeśli atak off-line nie jest możliwy, hasła mogą być bardzo proste.

Przykład: hasło do konta w GMail

Zagrożenia

- Trojan (keylogger) na urządzeniu użytkownika — przechwytuje samo hasło (trudność nieistotna).
- Atakujący próbuje różne hasła w portalu GMail — atak off-line niemożliwy.
- Przesyłanie hasła od użytkownika do serwera GMail — szyfrowane za pomocą TLS — możliwy atak off-line, ale na TLS, a nie hasło użytkownika.
- Wyciek bazy danych haseł Gmaila — możliwy atak off-line, ale zupełnie nieprawdopodobny.

Wnioski

- Atak off-line na hasło do Gmaila jest praktycznie niemożliwy.
- Zatem hasło do Gmaila może być proste!

Uwagi

- Co innego, gdyby hasło do Gmaila było przesyłane np. za pomocą CRAM. OAUTH2?
- Co innego, jeśli chodzi o pocztę w gorszym serwisie!

Przykłady

- Hasło do klucza prywatnego SSH lub GPG umieszczonego w pliku na dysku.
- Hasło odblokowujące klucz szyfrujący w nagłówku LUKS.

Zagrożenia

- Zawartość pliku lub dysku zostają skradzione.
- Atakujący może atakować hasła off-line.

Wnioski

- Hasła do nagłówka LUKS powinny być bardzo trudne.
- Najlepiej, jeśli byłyby tak trudne, jak atakowanie samego szyfru blokowego.
- W miarę możliwości należy w ogóle unikać takich haseł.

Na czym polega atak *brute force*

Próba pojedynczego hasła

- Należy wykonać *key setup* dla tego hasła do momentu sprawdzenia jego poprawności.
- W LUKS1/2:
 - KDF (PBKDF2/Argon2),
 - odszyfrowanie AF Stripes i utworzenie klucza sesyjnego,
 - KDF na kluczu sesyjnym,
 - porównanie z haszem zapisanym w nagłówku.
- *Key stretching*: liczba iteracji haszy w KDF — rzędu miliona — dodaje około 20 bitów entropii.
- Koszt pojedynczego *key setup* jest równoważny pewnej liczbie wywołań SHA-256.

Koszt *brute-forcingu*

- Koszt: $2^{H-1} \cdot S$, gdzie H -entropia źródła haseł, S — koszt pojedynczej próby.
- Ile kosztuje obliczenie SHA-256?

Cena obliczenia haszy Bitcoina ($2 \times \text{SHA-256}$)

Dane według <https://bitinfocharts.com/bitcoin/> (3 maja 2022 16:00 CEST)

- Hash rate: $231.371 \text{ EH/s} = 231.371 \cdot 10^{18} \text{ H/s}$
- Blocks average per hour: 6
- Reward per block: $6.25 + 0.07471 \text{ BTC}$
- Bitcoin price: 38525.19 USD

Liczba haszy na BTC

$$\frac{231.371 \cdot 10^{18} \text{ H/s} \times 600 \text{ s}}{6.25 + 0.07471 \text{ BTC}} = 0.569737 \text{ EH/BTC}$$

Cena wyliczenia haszy w USD (*mining profitability*)

$$\frac{(6.25 + 0.07471 \text{ BTC}) \cdot 38525.19 \text{ USD/BTC}}{231.371 \cdot 10^{18} \text{ H/s} \times 600 \text{ s}} = 1.75519 \text{ USD/EH}$$

Cena 2^n haszy (albo: co to jest skala logarytmiczna)

n	koszt
56	¢ 12.65
60	\$ 2.02
64	\$ 32.38
70	\$ 2072
77	\$ 243.66 tys. — koszt jednego bloku ($6.25 + 0.07471$ BTC)
80	\$ 2.12 mln.
90	\$ 2.17 mld.
100	\$ 2.22 bln.
103	PKB USA w 2020 (\$20.94 bln.)
105	PKB Świata w 2020 (\$84.71 bln.)
128	$\$ 597 \cdot 10^{18} = 7.05$ mln. PKB Świata

- Uwaga: łamanie haseł LUKS-a, to nie tylko liczenie SHA-256. Koszt może być, powiedzmy, 1000 razy większy (przesuwa entropię o 10 bitów).
- Szacunkowy koszt łamania hasła złożonego z 3 „losowych” słów: 42 bity entropii plus 10 bitów narzutu plus 20 bitów *key stretching*, razem: 72 bity, tj. około \$ 8000.
- Dobre hasła powinny mieć nie mniej niż 80 bitów entropii (co najmniej 13 losowych drukowalnych znaków ASCII).
- *Key stretching* w LUKS-ie zwiększa koszt łamania około milion razy.
- Używamy żałośnie słabych haseł. . .
- Tam, gdzie można, należy unikać uzależniania bezpieczeństwa kryptografii od haseł!
- Rozwiązanie: *detached header*!

- 1 *Hardware bootloader* zapisany w pamięci *flash* (*firmware*) płyty głównej (BIOS/UEFI):
 - POST
 - inicjalizacja magistral i urządzeń (nie, gdy *fast boot*)
 - uruchomienie programu zapisanego na ustalonym urządzeniu blokowym (*boot device*)

- 1 *Hardware bootloader* zapisany w pamięci *flash* (*firmware*) płyty głównej (BIOS/UEFI):
 - POST
 - inicjalizacja magistral i urządzeń (nie, gdy *fast boot*)
 - uruchomienie programu zapisanego na ustalonym urządzeniu blokowym (*boot device*)
- 2 Jądro systemu operacyjnego z RAM-dyskiem (`vmlinux` + `initrd`)
 - inicjalizuje przestrzeń użytkownika
 - pyta o hasła, odszyfrowuje i montuje dyski (również sieciowe)

- 1 *Hardware bootloader* zapisany w pamięci *flash* (*firmware*) płyty głównej (BIOS/UEFI):
 - POST
 - inicjalizacja magistral i urządzeń (nie, gdy *fast boot*)
 - uruchomienie programu zapisanego na ustalonym urządzeniu blokowym (*boot device*)
- 1a *Software bootloader* (Syslinux, LILO, Grub)
- 2 Jądro systemu operacyjnego z RAM-dyskiem (`vmlinux` + `initrd`)
 - inicjalizuje przestrzeń użytkownika
 - pyta o hasła, odszyfrowuje i montuje dyski (również sieciowe)

1 *Hardware bootloader* zapisany w pamięci *flash* (*firmware*) płyty głównej (BIOS/UEFI):

- POST
- inicjalizacja magistral i urządzeń (nie, gdy *fast boot*)
- uruchomienie programu zapisanego na ustalonym urządzeniu blokowym (*boot device*)

1a *Software bootloader* (Syslinux, LILO, Grub)

2 Jądro systemu operacyjnego z RAM-dyskiem (*vmlinux* + *initrd*)

- inicjalizuje przestrzeń użytkownika
- pyta o hasła, odszyfrowuje i montuje dyski (również sieciowe)

Jądro z systemem plików *initrd* i bootloadery są na *nieszyfrowanej* partycji — nie można zapewnić ich integralności!

Evil Maid Attack

Bootkit

Złośliwe oprogramowanie instalowane na komputerze, które modyfikuje proces rozuchu i umożliwia np. podsłuchanie hasła do dysku.

- Klasyczny Evil Maid Attack.
- Joanna Rutkowska, *Evil Maid goes after TrueCrypt!*, October 16, 2009, blog post.
- Podatne: TrueCrypt, PGP Whole Disk Encryption, dm-crypt, BitLocker i inne.

Sposoby częściowej ochrony:

- Partycja rozruchowa na pendrivie.
- Hasła do BIOS/UEFI.
- Zabezpieczenia fizyczne obudowy (*anti-tampering*).
- Secure boot, szczególnie w połączeniu z TPM.

Dalsze problemy: zamazywanie dysków SSD a trimming

Milan Broz's blog: TRIM & dm-crypt ... problems?

Used ciphertext device + TRIM

ext3

ext4

XFS

Self-Encrypting Drives

- Trusted Computing Group, *Ten Reasons to Buy Self-Encrypting Drives*, September 2010.
- Gunnar Alendal, Christian Kison, modg, *got HW crypto? On the (in)security of a Self-Encrypting Drive series*, Sept. 28th, 2015.

Czy szyfrowanie spowalnia? Mój laptop i stacja robocza:

CPU Benchmarks

Over 600,000 CPUs Benchmarked

	Intel Core i3-3217U @ 1.80GHz	Intel Core2 Duo E8400 @ 3.00GHz
Socket Type	BGA1023	LGA775
CPU Class	Laptop	Desktop
Clockspeed	1.8 GHz	3.0 GHz
Turbo Speed	Not Supported	Not Supported
# of Physical Cores	2 (2 logical cores per physical)	2
Max TDP	17W	65W
First Seen on Chart	Q2 2012	Q4 2008
# of Samples	720	2227
Single Thread Rating	895	1257
CPU Mark	2296	2170

<https://www.cpubenchmark.net/>

Benchmarki dm-crypt: Core 2 Duo E8400 (Wolfdale 2008)

```
linux# cryptsetup benchmark
```

```
# Tests are approximate using memory only (no storage IO).
```

```
PBKDF2-sha1      819200 iterations per second
```

```
PBKDF2-sha256    520126 iterations per second
```

```
PBKDF2-sha512    368179 iterations per second
```

```
PBKDF2-ripemd160 492751 iterations per second
```

```
PBKDF2-whirlpool 160627 iterations per second
```

#	Algorithm	Key	Encryption	Decryption
	aes-cbc	128b	158.0 MiB/s	182.6 MiB/s
	serpent-cbc	128b	59.8 MiB/s	229.6 MiB/s
	twofish-cbc	128b	154.9 MiB/s	203.4 MiB/s
	aes-cbc	256b	123.6 MiB/s	137.4 MiB/s
	serpent-cbc	256b	59.8 MiB/s	229.6 MiB/s
	twofish-cbc	256b	154.8 MiB/s	203.3 MiB/s
	aes-xts	256b	183.0 MiB/s	179.8 MiB/s
	serpent-xts	256b	208.6 MiB/s	213.7 MiB/s
	twofish-xts	256b	189.6 MiB/s	191.5 MiB/s
	aes-xts	512b	138.1 MiB/s	136.0 MiB/s
	serpent-xts	512b	208.5 MiB/s	213.9 MiB/s
	twofish-xts	512b	189.5 MiB/s	191.3 MiB/s

Benchmarki dm-crypt: i3-3217U (Ivy Bridge 2012)

```
linux# cryptsetup benchmark
```

```
# Tests are approximate using memory only (no storage IO).
```

```
PBKDF2-sha1          587766 iterations per second
```

```
PBKDF2-sha256        387786 iterations per second
```

```
PBKDF2-sha512        261099 iterations per second
```

```
PBKDF2-ripemd160     350459 iterations per second
```

```
PBKDF2-whirlpool     120470 iterations per second
```

#	Algorithm	Key	Encryption	Decryption
	aes-cbc	128b	110.0 MiB/s	127.1 MiB/s
	serpent-cbc	128b	44.5 MiB/s	151.9 MiB/s
	twofish-cbc	128b	94.2 MiB/s	181.1 MiB/s
	aes-cbc	256b	86.1 MiB/s	94.9 MiB/s
	serpent-cbc	256b	46.3 MiB/s	153.2 MiB/s
	twofish-cbc	256b	95.6 MiB/s	181.2 MiB/s
	aes-xts	256b	127.8 MiB/s	124.8 MiB/s
	serpent-xts	256b	152.7 MiB/s	149.8 MiB/s
	twofish-xts	256b	176.5 MiB/s	179.2 MiB/s
	aes-xts	512b	96.2 MiB/s	93.4 MiB/s
	serpent-xts	512b	158.0 MiB/s	151.1 MiB/s
	twofish-xts	512b	178.0 MiB/s	179.1 MiB/s

Benchmarki dm-crypt: Celeron 3050 (Braswell 2015)

```
linux# cryptsetup benchmark
```

```
# Tests are approximate using memory only (no storage IO).
```

```
PBKDF2-sha1          330989 iterations per second for 256-bit key
PBKDF2-sha256        431157 iterations per second for 256-bit key
PBKDF2-sha512        254015 iterations per second for 256-bit key
PBKDF2-ripemd160     264258 iterations per second for 256-bit key
PBKDF2-whirlpool     203527 iterations per second for 256-bit key
```

#	Algorithm	Key	Encryption	Decryption
	aes-cbc	128b	273.8 MiB/s	402.5 MiB/s
	serpent-cbc	128b	31.8 MiB/s	91.2 MiB/s
	twofish-cbc	128b	72.7 MiB/s	83.4 MiB/s
	aes-cbc	256b	219.0 MiB/s	313.6 MiB/s
	serpent-cbc	256b	36.7 MiB/s	91.3 MiB/s
	twofish-cbc	256b	79.9 MiB/s	83.8 MiB/s
	aes-xts	256b	355.9 MiB/s	356.9 MiB/s
	serpent-xts	256b	86.5 MiB/s	86.6 MiB/s
	twofish-xts	256b	78.2 MiB/s	78.1 MiB/s
	aes-xts	512b	283.8 MiB/s	285.5 MiB/s
	serpent-xts	512b	86.8 MiB/s	86.7 MiB/s
	twofish-xts	512b	78.1 MiB/s	78.2 MiB/s

AESENC This instruction performs a single round of encryption. The instruction combines the four steps of the AES algorithm — ShiftRows, SubBytes, MixColumns & AddRoundKey into a single instruction.

AESENCLAST Instruction for the last round of encryption. Combines the ShiftRows, SubBytes, & AddRoundKey steps into one instruction.

AESDEC Instruction for a single round of decryption. This combines the four steps of AES — InvShiftRows, InvSubBytes, InvMixColumns, AddRoundKey into a single instruction.

AESDECLAST Performs last round of decryption. It combines InvShiftRows, InvSubBytes, AddRoundKey into one instruction.

AESKEYGENASSIST is used for generating the round keys used for encryption.

AESIMC is used for converting the encryption round keys to a form usable for decryption using the Equivalent Inverse Cipher.

Michael Larabel <http://www.phoronix.com>

The Performance Impact of Linux Disk Encryption

Program	Miara	Bez	Z	Strata
Enemy Territory v2.60 800×600	[Avg. FPS]	100.0	99.4	0.6%
Doom 3 v1.3.1. 1280×1024 HQ	[Avg. FPS]	56.2	54.8	2.5%
ET: Quake Wars v1.4 1280×1024 HQ	[Avg. FPS]	31.2	28.3	10.2%
LAME Encoding v3.97 81.3 MB WAV to MP3	[s]	53.71	55.87	4.0%
Gzip Compression 745MB	[s]	53.19	57.48	8.0%
Flash Drive to HDD Transfer 1.3GB in 364 files	[s]	66.952	71.933	7.4%

- AMD Athlon 64 X2 4200+ AM2 processor
- 2GB of A-DATA DDR2-800 memory
- 160GB Western Digital SATA hard drive
- Abit NF-M2 nView motherboard
- NVIDIA GeForce 6600GT 128MB graphics card with the 169.12 driver.

Published on 16 March 2008 by Phoronix